

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Christian Pujante Rivera κατά Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

(Υπόθεση C-422/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α' — Έννοια του όρου «εργαζόμενοι που απασχολούνται συνήθως» στην οικεία εγκατάσταση — Άρθρο 1, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο — Έννοιες των όρων «απόλυση» και «λήξεις της σύμβασης εργασίας που εξομοιώνονται προς απόλυση» — Τρόπος υπολογισμού του αριθμού των απολυμένων εργαζομένων)

(2016/C 016/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cristian Pujante Rivera

κατά

Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, έχει την έννοια ότι οι εργαζόμενοι με σύμβαση συναφθείσα για ορισμένο χρόνο ή για ορισμένη εργασία πρέπει να θεωρούνται ως εργαζόμενοι που απασχολούνται «συνήθως», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, στην οικεία εγκατάσταση.
- 2) Προκειμένου να διαπιστωθεί αν υφίσταται «ομαδική απόλυση» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59, συνεπαγόμενη την εφαρμογή της οδηγίας αυτής, ο όρος που περιλαμβάνεται στο δεύτερο εδάφιο της εν λόγω διατάξεως και κατά τον οποίο «οι απολύσεις είναι τουλάχιστον πέντε» έχει την έννοια ότι αφορά όχι τις λήξεις συμβάσεων εργασίας που μπορούν να εξομοιωθούν προς απόλυση, αλλά αποκλειστικά τις απολύσεις υπό στενή έννοια.
- 3) Η οδηγία 98/59 έχει την έννοια ότι η εκ μέρους του εργοδότη ουσιαστικής μεταβολή, μονομερώς και εις βάρος του εργαζομένου, ουσιαστών στοιχείων της σύμβασης εργασίας του οικείου εργαζομένου για λόγους οι οποίοι δεν έχουν σχέση με το πρόσωπό του εμπίπτει στην κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας έννοια «απόλυση».

⁽¹⁾ EE C 421 της 24.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Landgericht Münster (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Klausner Holz Niedersachsen GmbH κατά Land Nordrhein-Westfalen

(Υπόθεση C-505/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση χορηγηθείσα κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους με την οποία αναγνωρίζεται η ισχύς συμβάσεως με την οποία χορηγήθηκε η εν λόγω ενίσχυση — Δεδικασμένο — Ερμηνεία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης — Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2016/C 016/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Münster

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Klausner Holz Niedersachsen GmbH

κατά

Land Nordrhein-Westfalen

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως που κατοχυρώνει την αρχή του δεδικασμένου, δυνάμει της οποίας το εθνικό δικαστήριο που διαπίστωσε ότι οι συμβάσεις που αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς της οποίας επελήφθη συνιστούν κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χορηγηθείσα κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν μπορεί να συναγάγει το σύνολο των συνεπειών της παραβάσεως αυτής λόγω του ότι υπάρχει απόφαση εθνικού δικαστηρίου που έχει αποκτήσει την ισχύ δεδικασμένου και η οποία διαπιστώνει ότι οι συμβάσεις αυτές διατηρούνται σε ισχύ, χωρίς να έχει εξετάσει κατά πόσον αυτές συνιστούν κρατική ενίσχυση.

(¹) EE C 65 της 23.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Varbergs tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ρ κατά Q

(Υπόθεση C-455/15 PPU) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 23, στοιχείο α' — Λόγοι μη αναγνώρισης αποφάσεων που αφορούν τη γονική μέριμνα — Δημόσια τάξη]

(2016/C 016/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Varbergs tingsrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ρ

κατά

Q

Διατακτικό

Το άρθρο 23, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι, εάν δεν συντρέχει, λαμβανομένου υπόψη του ύψιστου συμφέροντος του παιδιού, είτε πρόδηλη παράβαση κανόνα δικαίου που θεωρείται ουσιώδης στην έννομη τάξη ορισμένου κράτους μέλους είτε πρόδηλη προσβολή δικαιώματος που αναγνωρίζεται ως θεμελιώδες σε αυτή την έννομη τάξη, η εν λόγω διάταξη δεν επιτρέπει στο δικαστήριο του ως άνω κράτους μέλους, το οποίο κρίνει ότι έχει δικαιοδοσία να αποφανθεί επί της επιμέλειας παιδιού, να αρνηθεί την αναγνώριση αποφάσεως δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους το οποίο αποφάνθηκε επί της επιμέλειας του παιδιού αυτού.

(¹) EE C 346 της 19.10.2015.